

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 9 sierpnia 2022 r.

Poz. 5181

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.736.2022 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 5 sierpnia 2022 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r., poz. 559 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 944/LIII/2022 Rady Miasta Rybnika z dnia 30 czerwca 2022 r. w sprawie Regulaminu przyznawania stypendium Prezydenta Miasta Rybnika dla uczniów szczególnie uzdolnionych, w całości, jako sprzecznej z art. 90t ust. 1 i 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r., poz. 1915 ze zm.), dalej jako: *ustawa*, w związku z art. 1 pkt 1, art. 15 i art. 220 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r., poz. 735 ze zm.), dalej jako: *k.p.a.*, w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako: *Konstytucja RP*.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 30 czerwca 2022 r. Rada Miasta Rybnika przyjęła uchwałę Nr 944/LIII/2022 w sprawie Regulaminu przyznawania stypendium Prezydenta Miasta Rybnika dla uczniów szczególnie uzdolnionych. Załącznik do uchwały stanowi *Regulamin przyznawania stypendium Prezydenta Miasta Rybnika dla uczniów szczególnie uzdolnionych*, dalej jako: *Regulamin*.

W podstawie prawnej uchwały wskazano m.in.: art. 90t ust. 4 ustawy.

Wskazana uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 7 lipca 2022 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, iż jest ona niezgodna z prawem.

Zgodnie z przepisem art. 90t ust. 1 i ust. 4 ustawy:

1. *Jednostki samorządu terytorialnego mogą tworzyć regionalne lub lokalne programy:*

- 1) *wyrównywania szans edukacyjnych dzieci i młodzieży;*
- 2) *wspierania edukacji uzdolnionych dzieci i młodzieży.*

4. *W przypadku przyjęcia programów, o których mowa w ust. 1, organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa szczegółowe warunki udzielania pomocy dzieciom i młodzieży pobierającej naukę na terenie danej jednostki samorządu terytorialnego bez względu na miejsce zamieszkania, formy i zakres tej pomocy, w tym stypendia dla uzdolnionych uczniów oraz tryb postępowania w tych sprawach, uwzględniając w szczególności przedsięwzięcia sprzyjające eliminowaniu barier edukacyjnych, a także osoby lub grupy osób uprawnione do pomocy oraz potrzeby edukacyjne na danym obszarze.*

Zaznaczyć należy, że przedmiotowa uchwała stanowi akt prawa miejscowego, a organ wykonujący kompetencję prawodawcy zawartą w upoważnieniu ustawowym jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. W państwie prawa organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7 Konstytucji RP) wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje powinien ściśle uwzględniać

wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez radę przy podejmowaniu uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały odpowiednio: w zakresie, w którym przekroczone przyznane kompetencje albo w całości. Powyższe stanowisko organu nadzoru potwierdza uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego oz. we Wrocławiu z dnia 14 kwietnia 2000 r. (sygn. akt I SA/Wr 1798/99, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), w którym stwierdzono, iż *opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał.*

Delegacja zawarta w art. 90t ust. 4 ustawy obejmuje uprawnienie dla rady gminy do określenia szczegółowych warunków, form i zakresu tej pomocy oraz trybu postępowania w tych sprawach. Zatem do kompetencji rady gminy należy określenie wszelkich warunków, od których spełnienia zależeć będzie skuteczne przyznanie stypendium dla zdolnego ucznia oraz ustalenie porządku jego przyznawania rozumianego jako system działań uwzględniający określoną kolejność i hierarchię uzależnionych wzajemnie zdarzeń.

Mając powyższe na uwadze organ nadzoru stwierdza, że analizowana uchwała nie spełnia ww. wymogów, i tym samym w sposób istotny narusza prawo.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że podjęcie uchwały Nr 944/LIII/2022 nie zostało poprzedzone przyjęciem lokalnego programu wspierania edukacji uzdolnionych dzieci i młodzieży, o którym mowa w art. 90t ust. 1 pkt 2 ustawy. Organ nadzoru pismem z dnia 1 sierpnia 2022 r., zwrócił się bowiem do Prezydenta Miasta Rybnika z pytaniem w tej sprawie, na co została udzielona odpowiedź negatywna. Tym samym nie został zachowany warunek wstępny legalności analizowanej uchwały – przepis art. 90t ust. 4 ustawy wyraźnie bowiem wskazuje, że uchwała w przedmiocie szczegółowych warunków udzielania pomocy dzieciom i młodzieży pobierającej naukę na terenie danej gminy może zostać podjęta tylko w przypadku uprzedniego przyjęcia uchwały zawierającej lokalny program, o którym mowa w ust. 1 ww. przepisu. Powyższe uzasadnia zatem zakwestionowanie uchwały Nr 944/LIII/2022 w całości.

W dalszej kolejności należy zakwestionować postanowienia § 5 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2 pkt 3 Regulaminu, na mocy których Rada wprowadziła wymóg osiągnięcia co najmniej bardzo dobrej oceny z zachowania jako obligatoryjną przesłankę uzyskania stypendium, zarówno w odniesieniu do uczniów klas VII-VIII szkoły podstawowej, jak i uczniów szkół ponadpodstawowych. Tymczasem, jak wynika z orzecznictwa sądowo-administracyjnego, jedynym dopuszczalnym kryterium przyznania pomocy na wspieranie edukacji uzdolnionych uczniów może być średnia uzyskanych ocen i/lub szczególne osiągnięcia w postaci udziału w konkursach, olimpiadach, turniejach itp. Rada nie może natomiast wprowadzić żadnych dodatkowych kryteriów, związanych z innymi osiągnięciami czy cechami danego ucznia, takich jak np. ocena z zachowania. Tożsame stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 5 maja 2016 r., sygn. akt IV SA/Po 207/16, CBOSA, stwierdzając, iż *nie można uzależniać przyznania pomocy od oceny zachowania. Regulamin, o którym mowa w art. 90t ust. 1 ustawy o systemie oświaty jest źródłem prawa powszechnie obowiązującego na terenie danej jednostki samorządu terytorialnego. Przepis art. 90t ust. 1 ww. ustawy nie wskazuje na inne kryteria, czy też cechy które pozwalałyby na rozróżnienie uczniów. Jedynie kategoria bycia uczniem, uzdolnionym posiadającym konkretne osiągnięcia i wyniki w nauce powinna stanowić podstawę do wsparcia jego edukacji.*

Dalej, jako sprzeczne z obowiązującymi przepisami prawa należy również ocenić postanowienia uchwały określające tryb postępowania w sprawach przyznania stypendium naukowego. Przepisem § 6-8 Regulaminu Rada określiła tryb przyznawania stypendium, w ramach którego przewidziała, że:

§ 6. Z wnioskiem o stypendium, o którym mowa w § 3 występuje:

- a) rodzic lub opiekun prawny,*
- b) pełnoletni uczeń,*
- c) dyrektor szkoły.*

§ 7. 1. Wnioskodawcy wymienieni w § 6 składają wniosek o przyznanie stypendium na formularzu stanowiącym załącznik nr 1 do niniejszego Regulaminu.

2. Wnioskodawcy składają wniosek o przyznanie stypendium wraz z załącznikami poświadczającymi spełnienie wymogu przyznania stypendium:

a) kopia świadectwa potwierdzona "za zgodność z oryginałem" przez dyrektora szkoły,

b) kopia dokumentów potwierdzających uzyskanie wymaganego tytułu lub zajętego miejsca zgodnie z zapisem § 5 Regulaminu potwierdzona „za zgodność z oryginałem” przez wnioskodawcę.

§ 8. 1. Kompletne wnioski wraz z wymaganymi załącznikami należy składać w kancelarii Urzędu Miasta Rybnika w terminie do 30 czerwca w danym roku szkolnym.

2. Wnioski złożone po wyznaczonym terminie nie będą rozpatrywane.

3. Jeżeli wniosek wymaga uzupełnienia, wzywa się wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

W opinii organu nadzoru, biorąc pod uwagę brzmienie art. 90t ustawy, jak również regulację samej uchwały, uznać należy, iż przyznanie stypendium za dobre wyniki w nauce ma cechy rozstrzygnięcia indywidualnej sprawy administracyjnej w rozumieniu art. 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Przedmiotem postępowania jest bowiem konkretna sprawa, w której organ administracji jest władny, a jednocześnie zobowiązany rozstrzygnąć na podstawie przepisów prawa materialnego o uprawnieniach lub obowiązkach indywidualnego podmiotu. Czynność przyznania stypendium winna zatem zostać zakończona decyzją administracyjną.

Artykuł 1 pkt 1 k.p.a. wprost wskazuje, iż przepisy tej ustawy normują postępowania przed organami administracji publicznej w należących do właściwości tych organów sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych. Zgodnie zaś z art. 104 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej. Decyzje rozstrzygają sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji. Z powyższego wynika, iż jedyną właściwą formą zakończenia postępowania administracyjnego jest wydanie decyzji administracyjnej (por. np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 19 grudnia 2012 r. sygn. akt II SA/Lu 935/12, a także wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 26 listopada 2014 r. sygn. akt III SA/Gl 878/14, CBOSA).

Przez decyzję administracyjną należy rozumieć jednostronne i władcze oświadczenie woli organu administracji publicznej w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, oparte na powszechnie obowiązujących przepisach prawa, skierowane do konkretnego, zewnętrznego adresata, rozstrzygające sprawę indywidualną tegoż adresata, podjęte w trybie przewidzianym przez Kodeks postępowania administracyjnego oraz posiadające formę i strukturę ustaloną przez prawo procesowe. (Komentarz do art. 104, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, dr Robert Kędziora, 2014 C.H. Beck).

W orzecznictwie przyjmuje się domniemanie załatwienia sprawy w drodze decyzji administracyjnej. Jak bowiem podniósł Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 31 sierpnia 1984 r. w wypadku gdy uprawnienie strony nie powstaje bezpośrednio z mocy prawa, lecz w wyniku konkretyzacji normy prawnej, organ administracji państwowej - jeżeli nie jest przewidziana inna forma jego działań - obowiązany jest dokonać tej konkretyzacji w drodze decyzji administracyjnej (por. wyrok NSA z 31.8.1984 r. sygn. akt SA/WR 430/84, OSPiKA 1986, Nr 9, poz. 176). Z kolei w postanowieniu NSA z dnia 23 stycznia 1998 r., sygn. akt II SA 1329/97, ONSA 1998, Nr 4, poz. 137), stwierdzono wyraźnie, iż ze względu na zawartą w art. 104 k.p.a. zasadę załatwiania indywidualnych spraw administracyjnych przez wydanie decyzji, wyłączenie decyzyjnej formy załatwiania takich spraw musi być wyraźne; nie można go domniemywać.

Konsekwencją uznania, że rozstrzygnięcie w przedmiocie przyznania stypendium jest decyzją administracyjną w rozumieniu art. 104 k.p.a., jest konieczność przestrzegania przez organ uchwałodawczy reżimu prawnego wyznaczonego przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego, w tym w szczególności przepisów regulujących tok postępowania administracyjnego.

Tym samym nie znajduje uzasadnienia regulacja § 10 zdanie drugie Regulaminu, gdzie stwierdza się jednoznacznie, że decyzja Prezydenta Miasta w przedmiocie przyznania stypendium jest ostateczna i nie przysługuje od niej odwołanie. Zgodnie bowiem z art. 15 k.p.a. *Postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej*. Określenie danego postępowania administracyjnego jako jednoinstancyjnego jest możliwe jedynie na podstawie przepisów rangi ustawowej, nie zaś aktem prawa miejscowego. Prawo zaskarżania orzeczeń i decyzji wydanych w I instancji stanowi

element urzeczywistniania tzw. sprawiedliwości proceduralnej i jest jedną z podstawowych zasad procedury administracyjnej, wobec czego Rada dokonała niedopuszczalnej modyfikacji przepisów o dwuinstancyjności postępowania. Naruszenie zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego godzi w podstawowe prawa i gwarancje procesowe obywatela i musi być oceniane jako rażące naruszenie prawa (zob. wyrok NSA z 10 kwietnia 1989 r., II SA 1198/88, ONSA 1989, nr 1, poz. 36).

W kontekście powyższego trzeba również zwrócić uwagę na nieprawidłowość unormowania § 6-8 Regulaminu w zakresie, w jakim formułuje on katalog podmiotów uprawnionych do złożenia wniosku o przyznanie stypendium, wprowadza wymóg dołączenia stosownych dokumentów oraz przewiduje skutki złożenia wniosków niekompletnych.

Po pierwsze, w ocenie organu nadzoru unormowanie § 6 Regulaminu, rozszerzające krąg uprawnionych do złożenia wniosku o dyrektora szkoły, w sposób istotny narusza art. 28 k.p.a. Zgodnie z art. 61 § 1 i § 2 k.p.a., postępowanie administracyjne wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu. Organ administracji publicznej może ze względu na szczególnie ważny interes strony wszcząć z urzędu postępowanie także w sprawie, w której przepis prawa wymaga wniosku strony. Organ obowiązany jest uzyskać na to zgodę strony w toku postępowania, a w razie nieuzyskania zgody - postępowanie umorzyć. Stroną postępowania administracyjnego jest, zgodnie z treścią art. 28 k.p.a., *każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek*. Zatem stroną postępowania o przyznanie stypendium, o którym mowa w art. 90t ust. 4 ustawy, a w konsekwencji jedynym podmiotem uprawnionym do wystąpienia z wnioskiem o przyznanie stypendium jest uczeń, działający osobiście lub poprzez przedstawiciela ustawowego. Dyrektor szkoły nie mieści się w tym przypadku w pojęciu przedstawiciela ustawowego ucznia.

Po drugie, należy również zakwestionować uregulowanie § 7 ust. 1 Regulaminu, którym Rada przewidziała, że: *Wnioskodawcy wymienieni w § 6 składają wniosek o przyznanie stypendium na formularzu stanowiącym załącznik nr 1 do niniejszego Regulaminu*. Powyższe, dość kategoryczne stwierdzenie Rady, pozwala przyjąć, że jedyną dopuszczalną formą wniosku jest ta określona załącznikiem do Regulaminu, podczas, gdy wymóg taki nie wynika z ustawy. W ocenie organu nadzoru natomiast Rada może uchwalić - w ramach trybu postępowania o przyznanie stypendium - wzór takiego wniosku, niemniej jednak nie może ona czynić go jedyną dopuszczalną formą wniosku, warunkującą przyznanie stypendium. Formularze wniosków mogą służyć jako instrument pomocniczy w procedurze składania wniosków, usprawniający organizację pracy organu rozpatrującego wniosek, nie mogą one jednak stanowić warunku *sine qua non* rozpatrzenia wniosku.

Co równie istotne, w analizowanej sprawie przepis § 7 ust. 1 Regulaminu jest normą pustą, bowiem ani z uchwały w wersji przesłanej Wojewodzie w trybie nadzorczym, ani z projektu uchwały, dostępnej na stronie <https://bip.um.rybnik.eu/Default.aspx?Page=247&Id=14577> (dostęp: 01.08.2022), nie wynika, by Regulamin zawierał załącznik, o którym mowa w tym przepisie. Tym samym należy podać w wątpliwość fakt, iż regulacja załącznika nr 1 do Regulaminu była w ogóle poddana pod głosowanie na sesji w dniu 30 czerwca 2022 r.

Podkreślić również należy, że Gmina nie może żądać przedłożenia dokumentów na poświadczenie faktów znanych jej z urzędu, a tym samym nałożenie na wnioskodawców bezwzględnego obowiązku dołączenia kopii wszystkich dokumentów (i to jeszcze poświadczonych za zgodność z oryginałem) – por. § 7 ust. 2 Regulaminu. Jak bowiem wynika z art. 220 § 1 k.p.a.: *Organ administracji publicznej nie może żądać zaświadczenia ani oświadczenia na potwierdzenie faktów lub stanu prawnego, jeżeli:*

1. *znane są one organowi z urzędu;*
2. *możliwe są do ustalenia przez organ na podstawie:*
 - a) *posiadanych przez niego ewidencji, rejestrów lub innych danych;*
 - b) *rejestrów publicznych posiadanych przez inne podmioty publiczne, do których organ ma dostęp w drodze elektronicznej na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne,*
 - c) *wymiany informacji z innym podmiotem publicznym na zasadach określonych w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne,*
 - d) *przedstawionych przez zainteresowanego do wglądu dokumentów urzędowych (dowodu osobistego, dowodów rejestracyjnych i innych).*

Do sytuacji poświadczania w toku postępowania administracyjnego za zgodność z oryginałem odpisu dokumentu odnosi się również art. 76a § 2b k.p.a., na mocy którego upoważniony pracownik organu prowadzącego postępowanie, któremu został okazany oryginał dokumentu wraz z odpisem, poświadcza na żądanie strony zgodność odpisu dokumentu z oryginałem. Strona postępowania administracyjnego w oparciu o ww. przepis posiada zatem swoistego rodzaju uprawnienie do żądania poświadczenia danego dokumentu przez pracownika prowadzącego postępowanie, a Rada nie może odgórnie narzucać określonego, niezgodnego z przepisami k.p.a., sposobu dokonywania takiego poświadczenia.

Wreszcie za niezgodny z prawem należy uznać przepis § 8 ust. 2 i 3 Regulaminu, który przewiduje, iż:

2. *Wnioski złożone po wyznaczonym terminie nie będą rozpatrywane.*

3. *Jeżeli wniosek wymaga uzupełnienia, wzywa się wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania. Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 64 ust. 2 k.p.a.: Jeżeli podanie nie spełnia innych wymagań ustalonych w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż siedem dni, z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania.* Tym samym należy uznać, że Rada zmodyfikowała przepis ustawowy, ograniczając organowi wykonawczemu możliwość wyznaczenia dłuższego niż 7 dni terminu na uzupełnienie braków formalnych wniosku.

Wymaga w tym miejscu zaznaczenia, że organ stanowiący gminy nie posiada upoważnienia do modyfikowania przepisów ustawowych. Modyfikacja bądź uzupełnienie przepisami stanowionymi przez organy jednostek samorządu terytorialnego jest niezgodne z zasadami przyzwoitej legislacji i stanowi wykroczenie poza zakres ustawowego upoważnienia. Modyfikacja przepisów ustawy może wypaczyć ich sens. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście całości postanowień danej uchwały, co może spowodować całkowitą lub częściową zmianę intencji prawodawcy (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego oz. w Lublinie z dnia 28 lutego 2003 r., sygn. akt I SA/Lu 882/02; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 września 2009 r., sygn. akt II OSK 1077/09 oraz z dnia 7 kwietnia 2010 r., sygn. akt II OSK 170/10; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 15 stycznia 2013 r., sygn. akt IV SA/Gl 391/12; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 8 lutego 2017 r., sygn. akt III SA/Łd 35/17; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 12 lutego 2020 r., sygn. akt III SA/Wr 555/19, CBOSA).

Stwierdzone naruszenia prawa w ww. przepisach uchwały, w połączeniu z zarzutem nieprzyjęcia lokalnego programu wspierania szans edukacyjnych, przesądzają o wadliwości całej uchwały. Należy bowiem zauważyć, że wadliwe uregulowania są integralną częścią unormowań regulujących tryb postępowania, a bez nich przedmiotowa regulacja pozostałaby niekompletna. Wyeliminowanie z obrotu prawnego jedynie wadliwych regulacji uchwały nie tylko więc jest niemożliwe z uwagi na wypaczenie treści przepisów uchwały, ale i wypaczenie woli organu stanowiącego. Przepis art. 90t ust. 4 ustawy jest normą o charakterze *iuris cogentis* i zawiera jednocześnie upoważnienie do wydania aktu prawa miejscowego w rozumieniu art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Z uwagi na to przepisy tego aktu prawnego powinny być sformułowane w taki sposób, aby kompleksowo wypełniały zakres przekazanych przez ustawodawcę uprawnień. Niespełnienie natomiast którejkolwiek z przesłanek w nich zawartych skutkuje bezwzględną nieważnością uchwały.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr 944/LIII/2022 Rady Miasta Rybnika – w całości – należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz